

stuk **2418** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 31 januari 2014 (2013-2014)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en door het Tweede protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009;
- 2° het Tweede protocol tot wijziging van onder 1° vermelde overeenkomst, gedaan te Parijs op 24 juni 2009

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	15
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	19
Advies van de Raad van State	27
Ontwerp van decreet	35
Bijlagen:	
– Nederlandse vertaling van het Tweede protocol	41
– Engelse tekst van het Tweede protocol	45
– Nederlandse tekst van de overeenkomst	49
– Nederlandse tekst van het Eerste protocol	67

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Algemeen kader

1.1. De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het ‘Global Forum’ inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het ‘Global Forum’ pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het Forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen.

De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. *De aansluiting van België bij het internationale proces*

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, paragraaf 5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. *Versnelling van het proces*

De Groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het ‘Global Forum’, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de ‘grijze lijst’ van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de ‘grijze lijst’ te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte lijst’ met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (Tax Information Exchange Agreements, TIEA's) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

1.5. *De beleidsmatige en juridische context in België qua uitwisselen van inlichtingen*

De federale overheid had de voorbije jaren de intentie om de oneigenlijke gewestbelastingen binnen de werkingssfeer van artikel 26 van het basisverdrag van 1977 te brengen,

maar enkel voor zover de federale overheid nog altijd instaat voor de inning ervan. Buiten de werkingssfeer van dit artikel 26, dat door het protocol van 2009 wordt vervangen, zouden dan de oneigenlijke gewestbelastingen vallen, waarvan een gewest de inning al heeft overgenomen, of de eigenlijke gewestbelastingen. De federale overheid koos voor die aanpak, om haar controleopdracht in de best mogelijke omstandigheden te kunnen vervullen. Uitgaande van die focus, heeft de federale overheid de voorliggende verdragstekst onderhandeld en ondertekend, zonder de medewerking van de gemeenschappen en de gewesten.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft echter gesteld dat indien in het protocol ook gewag wordt gemaakt van ‘belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten’, deze bepaling niet alleen is beperkt tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd.

2. Ontstaan van het dubbelbelastingverdrag en het wijzigend protocol

2.1. *De overeenkomst van 1977, zoals gewijzigd door het protocol van 1984*

De onderhandelingen vonden plaats in 1975. De overeenkomst werd op 13 oktober 1977 ondertekend. Zij volgt in ruime mate het OESO-modelverdrag, maar bevat ook enkele specifieke bepalingen om rekening te houden met de bijzonderheden van de wetgeving van de twee staten. De overeenkomst is op 1 november 1979 in werking getreden en is van toepassing sinds 1 januari 1980.

Tijdens de onderhandelingen met het oog op het sluiten van het dubbelbelastingverdrag heeft de Australische delegatie een wijziging in de belastingheffing van de winst van buitenlandse ondernemingen met een vaste inrichting in Australië in het vooruitzicht gesteld. Daarom houdt artikel 7, §9, rekening met een mogelijke wijziging van de overeenkomst. Die nieuwe aanvullende belasting op de winst van in Australië gelegen vaste inrichtingen van buitenlandse ondernemingen werd effectief ingevoerd om het verschil in fiscale behandeling tussen Australische vaste inrichtingen en Australische dochtervennootschappen van zulke ondernemingen af te zwakken. Het protocol werd ondertekend op 20 maart 1984 en trad op 20 september 1986 in werking. Het is van toepassing sinds 1 januari 1987.

2.2. *Het protocol van 2009*

Nadat België zich ertoe had verbonden om zich aan te sluiten bij de internationale norm inzake de uitwisseling van inlichtingen, stuurde de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën op 7 april 2009 een ontwerpprotocol tot wijziging van artikel 26 van het dubbelbelastingverdrag van 1977 naar het Australische Ministerie van Financiën. Australië deelde op 28 mei 2009 mee dat het voorstander was van het sluiten van een protocol.

De onderhandelingen die schriftelijk werden gevoerd, leidden op 10 juni 2009 tot de parafering van de ontwerptekst.

3. Inhoud van het dubbelbelastingverdrag en het wijzigend protocol

3.1. *De overeenkomst van 1977, zoals gewijzigd en aangevuld door het protocol van 1984*

Deze overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag. Zij heeft in de eerste plaats tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden. Zij beoogt zo de positie van Belgische investeerders in Australië te verbeteren en België aantrekkelijker te maken voor Australische investeerders. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling

van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de beide staten met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie en onderling overleg.

De door het protocol van 1984 aangebrachte wijzigingen zijn technisch van aard en geheel in de geest van wat in de overeenkomst van 1977 was overeengekomen. Artikel 9 dat de overeenkomstsluitende staten het recht toekent de winsten van verbonden ondernemingen, onder bepaalde voorwaarden, te corrigeren, werd aangevuld met een bepaling die de toepassing van de bepalingen van de interne wetgevingen tot het bestrijden van onrechtmatige winstverschuivingen tussen onderneming, vrijwaart.

3.2. *Het protocol van 2009*

Het protocol wijzigt artikel 26 van de overeenkomst van 1977, zoals gewijzigd door het protocol van 1984. Dat artikel voorziet de uitwisseling van inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de overeenkomst, of voor de toepassing van de binnenlandse wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten, voor zover de belastingheffing waarin de nationale wetgeving voorziet, niet in strijd is met de overeenkomst. Ook de uitwisseling van bankgegevens is mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een staat niet toestaat dat die inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt. Een staat moet de ontvangen inlichtingen op dezelfde manier geheimhouden als die welke hij heeft verkregen onder toepassing van zijn binnenlandse wetgeving. De aangezochte staat is niet verplicht inlichtingen te verstrekken die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden.

Het nieuwe artikel is bijna identiek aan artikel 26 van het OESO-modelverdrag zoals dat in 2008 werd gepubliceerd. Op een aantal punten wijkt de tekst af van de modeltekst:

- de belastingen die staatkundige onderdelen en plaatselijke gemeenschappen van de overeenkomstsluitende staten heffen, vallen niet onder de werkingssfeer van de gegevensuitwisseling;
- uitgewisselde inlichtingen mogen ook voor niet-fiscale doeleinden worden gebruikt;
- de verdragspartijen zijn verplicht om ook de inlichtingen die in het bezit zijn van trusts en stichtingen, uit te wisselen;
- de administratie van de aangezochte staat heeft de bevoegdheid om inlichtingen te verkrijgen die in het bezit zijn van een bank, niettegenstaande elke andersluidende bepaling in de interne wetgeving van die staat.

4. Belang voor Vlaanderen

De protocollen tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel die welke zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als die welke de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent. Vermits het nieuwe verdragsartikel 26 (artikel 1 van het protocol) ‘belastingen van elke soort en benaming’ betreft, vallen ook de belastingen die worden geheven door de gemeenschappen daaronder, op basis van de grondwettelijke autonomie inzake fiscaliteit.

Voor de vestiging van sommige belastingen die de gewesten zelf heffen, zou het nu al nodig kunnen zijn inlichtingen van andere staten te verkrijgen.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

1. De overeenkomst van 1977, zoals gewijzigd door het protocol van 1984

Hoofdstuk I – Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-verblijfhouders, met inbegrip van de voorheffingen, de opdecimen en opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsook de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar op het einde van elk jaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Hoofdstuk II – Begripsbepalingen

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. De bevoegde autoriteit voor België is de minister van Financiën of diens bevoegde vertegenwoordiger.

Artikel 4 (woonplaats) bepaalt wat wordt bedoeld met ‘inwoner van een overeenkomstsluitende staat’. Voor België betreft het iedere persoon die inwoner is van België voor de toepassing van de Belgische belasting. Er geldt een aparte regeling voor personen die met betrekking tot inkomsten uit bronnen in België, zijn onderworpen aan Australische belasting op inkomsten uit bronnen in Australië, en voor personen die inwoner zijn van beide verdragspartijen.

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

Hoofdstuk III – Belastingheffing naar het inkomen

De artikelen 6 tot en met 22 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, waaronder de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), inkomsten uit de vervreemding van onroerende goederen (artikel 13), inkomsten uit zelfstandige beroepen (artikel 14), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen (artikel 16), inkomsten van kunstenaars en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen en lijfrenten (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan hoogleraren, leraren en onderwijzers (artikel 20), betalingen aan studenten (artikel 21) en inkomsten van personen met een dubbele woonplaats (artikel 22). Artikel 23 specificeert de bron van de inkomsten.

Hoofdstuk IV – Wijze van vermijding van dubbele belasting

Artikel 24 bevat een reeks maatregelen die in Australië, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting. België stelt de inkomsten die een inwoner van België verkrijgt, die volgens de overeenkomst in Australië mogen worden belast, vrij van belasting. Om het bedrag van de belasting op het overige inkomen te berekenen, mag België het tarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten niet waren vrijgesteld. Verder bevat het artikel bepalingen over dividenden, renten, royalty's en verliezen van een onderneming.

Hoofdstuk V – Bijzondere bepalingen

Artikel 25 houdt een regeling van geschillen in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan, binnen de drie jaar nadat hij in kennis is gesteld van de maatregel, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende staat waarvan hij inwoner is.

Artikel 26 regelt de uitwisseling van inlichtingen.

De bevoegde overheden van de verdragspartijen wisselen de inlichtingen uit die relevant zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of tenuitvoerlegging van de interne wetgeving inzake alle belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. De inlichtingen worden op dezelfde manier geheimgehouden als die welke onder de nationale wetgeving zijn verkregen; zij worden slechts verstrekt aan de bevoegde personen of overheden die de inlichtingen enkel gebruiken voor officiële doeleinden. Deze personen of overheden mogen melding maken van de inlichtingen tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen (artikel 26, §1).

In geen geval mag dit verdragsartikel zo worden uitgelegd dat het een verdragspartij de verplichting zou opleggen 1° om administratieve maatregelen te treffen in afwijking van de wetgeving en de administratieve praktijk van deze of gene partij, 2° om inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of de normale gang van de administratieve werkzaamheden van deze of gene partij, en 3° om inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze onthullen of in strijd zouden zijn met de openbare orde (artikel 26, §2).

De verdragsbepalingen beperken niet de belastingheffing van een vennootschap die inwoner is van België, in geval van inkoop van haar eigen aandelen of naar aanleiding van de verdeling van haar maatschappelijk vermogen (artikel 27, §1).

De verdragsbepalingen tasten in geen geval de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten (artikel 27, §2).

Hoofdstuk VI – Slotbepalingen

Artikel 28 stelt dat de overeenkomst in werking treedt de vijftiende dag na de datum van de uitwisseling van de respectieve akten waarbij de ene partij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. Met betrekking tot bij de bron verschuldigde belastingen is de overeenkomst in België van toepassing op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin de overeenkomst in werking treedt. Voor alle andere bij de bron verschuldigde belastingen is

de overeenkomst van toepassing op inkomsten van elk boekjaar dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin de overeenkomst in werking treedt.

De overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht, maar de partijen kunnen elkaar op de hoogte brengen dat zij de overeenkomst wensen te beëindigen op of vóór 30 juni van elk jaar dat aanvangt na het verstrijken van een termijn van vijf jaar vanaf de datum van inwerkingtreding (artikel 29).

De overeenkomst en het wijzigende protocol werden opgemaakt in het Nederlands, het Frans en het Engels.

2. Het protocol van 2009 tot wijziging van de overeenkomst van 1977, zoals gewijzigd door het protocol van 1984

Het protocol telt drie artikelen.

Artikel I wijzigt artikel 26 van de overeenkomst dat handelt over de uitwisseling van inlichtingen.

Paragraaf 1 voorziet de uitwisseling van inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de overeenkomst. Deze paragraaf handelt tevens over de inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de binnenlandse wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten. Daardoor sluit hij, zoals hoger aangegeven, enkel de uitwisseling uit van inlichtingen die relevant zijn voor de toepassing van de binnenlandse wetgeving met betrekking tot belastingen die door de staatkundige onderdelen of de plaatselijke gemeenschappen van België voor eigen rekening worden geheven.

Paragraaf 2 stelt dat de door een staat ontvangen inlichtingen op dezelfde manier geheim worden gehouden als die welke door die staat zijn verkregen onder toepassing van zijn binnenlandse wetgeving. Zij worden enkel ter kennis gebracht van personen en overheden die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de belastingen. Die personen en overheden mogen de informatie enkel gebruiken met het oog op het uitoefenen van hun opdracht, maar zij mogen er wel melding van maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

Paragraaf 3 handelt over sommige beperkingen ten gunste van de aangezochte staat bij de uitwisseling van inlichtingen. De aangezochte staat is met name niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die 1° afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk, 2° die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden, of 3° die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen of in strijd zijn met de openbare orde.

Op grond van paragraaf 4 moet de aangezochte staat de middelen aanwenden waarover hij inzake het inwinnen van inlichtingen beschikt, zelfs als die inlichtingen enkel van nut zijn voor de andere staat. Die nieuwe paragraaf brengt voor België geen nieuwe verplichtingen mee want, zoals dat het geval is voor de meeste OESO-lidstaten, was de Belgische praktijk reeds in overeenstemming met die regels.

Paragraaf 5 maakt de uitwisseling van welbepaalde inlichtingen, meer bepaald bankgegevens, mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een overeenkomstsluitende staat niet toestaat dat bewuste inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt. De eerste zin van die paragraaf stemt overeen met paragraaf 5 van artikel 26 van het OESO-model. De tweede zin bepaalt overigens dat de belastingadministratie van de aangezochte staat, teneinde de gevraagde inlichtingen te kunnen meedelen, de bevoegdheid heeft om inlichtingen te verkrijgen en om een onderzoek in te stellen of om derden of belastingplichtigen te verhoren, en dit niettegenstaande elke andersluidende bepaling in zijn binnenlandse belastingwetgeving.

Bij de nieuwe tekst van paragraaf 5 zijn twee terminologische opmerkingen vereist. In de Nederlandse vertaling is sprake van “een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van (...) zaakwaarnemer”, wat niet helemaal overeenstemt met de originele Engelse verdrags tekst waarin men spreekt van een “person acting in an agency or a fiduciary capacity”. De term ‘zaakwaarnemer’ moet men ruim begrijpen als beheerder of ‘trustee’. Verder in dezelfde paragraaf van de Nederlandstalige tekst moet men de woordengroep “eigen-domsbelangen in een persoon” lezen als “eigendomsrechten van een persoon”.

Artikel II bepaalt dat het protocol in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene partij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. De bepalingen van het protocol zijn van toepassing voor de belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari 2010.

De bepalingen van verdragsartikel 26 zullen toepassing vinden op strafrechtelijke belastingaangelegenheden vanaf de datum van inwerkingtreding van het protocol, ongeacht het belastbaar tijdperk waarop de aangelegenheid betrekking heeft.

Artikel III stelt dat het protocol een integrerend deel vormt van de overeenkomst. Het zal in werking en van toepassing blijven zolang de overeenkomst zelf van kracht of van toepassing blijft.

Het tweede protocol is enkel in het Engels opgemaakt. Naast de Engelse tekst wordt een Nederlandse vertaling voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van het protocol

De ondertekening van het protocol vond plaats in Brussel op 7 juli 2009.

In zijn advies van 13 april 2010 op vraag van de federale minister van Buitenlandse Zaken stelde de Raad van State, afdeling Wetgeving, dat het tweede protocol een gemengd karakter heeft. Volgens de Raad van State behoren tot de ‘belastingen van elke soort en benaming’ ook de belastingen die worden geheven door de gemeenschappen en de gewesten op basis van de fiscale autonomie die hen wordt verleend bij artikel 170, §2, van de Grondwet.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter vast. Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het protocol vallen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Op 9 februari 2011 vroeg de FOD Financiën of de Australische overheid zich akkoord kon verklaren met de interpretatie van de Raad van State over het gemengde karakter van het protocol. In dat geval moet, zodra het protocol in werking is getreden, de bilaterale interpretatie worden geformaliseerd door een overeenkomst tussen de bevoegde overheden, overeenkomstig artikel 25 van de overeenkomst van 1977, zoals gewijzigd. Het Australische Ministerie van Financiën schreef op 26 mei 2011 dat het die interpretatie niet kon aanvaarden omdat zij in haar visie strijdt met het beoogde toepassingsgebied van paragraaf 1 van artikel 26 zoals weergegeven in de OESO-modeltekst. Bovendien werd het protocol al voorgelegd aan het Australische parlement met als uitgangspunt dat het enkel van toepassing is op federale belastingen, en niet op de belastingen van de Australische deelstaten. Een uitbreiding van het toepassingsgebied zou volgens Australië bijgevolg een formele amendering noodzakelijk maken, via een nieuw protocol. De gesprekken over een derde protocol dat paragraaf 1 van artikel 26 wijzigt, zodat ook de belastingen worden bedoeld die door de gefedereerde overheden worden geheven, lopen. Gelet op de aanbevelingen van de ‘peer review’ van de OESO over de implementatie door België van de internationale standaarden inzake fiscale informatie-uitwisseling is het evenwel niet opportuun om het einde van die onderhandelingen af te wachten. Alle andere overheden in België hebben immers al met het voorliggende protocol ingestemd.

De goedkeuring van het protocol tussen België en Australië door de Vlaamse overheid leidt ertoe dat zij ook het basisverdrag van 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol van 20 maart 1984, bij decreet moet goedkeuren. Dat verdrag wordt door het protocol gewijzigd en aangevuld, in die mate dat beide akten niet afzonderlijk van elkaar toepassing vinden. Al zijn dat basisverdrag op 1 november 1979 en het protocol op 20 september 1986 internationaal in werking getreden, dan dient de Vlaamse overheid dit verdrag, zoals gewijzigd, alsnog mee goed te keuren, zoals het voorliggende ontwerp van decreet van instemming voorziet.

Aangezien de Vlaamse Regering van mening is dat het basisverdrag van 1977, zoals gewijzigd, op zichzelf een gemengd verdrag naar intern recht uitmaakt, acht zij het opportuun dat verdrag met zijn protocollen en zijn latere wijzigingen in functie van de OESO-modeltekst, aan het Vlaams Parlement ter instemming voor te leggen.

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) werd niet ingewonnen, omdat deze raad in eerdere, vergelijkbare dossiers de sociaaleconomische impact voor Vlaanderen te beperkt vond om een advies uit te brengen (zie onder andere brief van de SERV van 18 januari 2011 met betrekking tot het dubbelbelastingverdrag met China), en in een brief van 7 november 2012 expliciet heeft gevraagd niet langer over deze dossiers te worden geraadpleegd. De Vlaamse Regering neemt akte van het standpunt van de SERV.

3. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) verwijst in zijn advies dat hij op 25 juli 2013 uitbracht (advies 2013/20) naar eerder uitgebrachte adviezen over gelijkaardige verdragen. De Raad gaat akkoord met het voorontwerp van decreet tot instemming met het voorontwerp van instemmingsdecreet. Hij betreurt evenwel de onzorgvuldige aanpak van de verdragsprocedure door de federale overheid en vraagt de Vlaamse overheid om de problematiek over een nieuw protocol verder op te volgen. Verder wijst hij op een inconsistentie in de data in de memorie van toelichting. Ten slotte vraagt hij dat de Vlaamse overheid aandachtig de recente Europese en internationale ontwikkelingen ter zake opvolgt, in het bijzonder het actieplan dat de OESO recent heeft bekendgemaakt.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad.

Wat betreft de opvolging van de problematiek inzake het sluiten van een nieuw protocol om paragraaf 1 van artikel 26 te wijzigen zodat ook de belastingen worden bedoeld die door de gefedereerde overheden worden geheven, kan worden gemeld dat in een intrafederale overlegvergadering over belastingverdragen van 4 juli 2013 werd overeengekomen om af te zien van het sluiten van dit protocol. Australië weigert namelijk om een protocol af te sluiten met de gefedereerde entiteiten van België. Gezien de dubbel gemengde aard van het verdrag en de protocollen, is het echter onaanvaardbaar dat noch in de preambule, noch in de ondertekeningsformule van het protocol zou worden verwezen naar de gefedereerde entiteiten.

Aangezien het bestaande dubbelbelastingverdrag tussen België en Australië het bovendien reeds mogelijk maakt om bankinlichtingen inzake inkomstenbelastingen uit te wisselen en Australië bovendien het multilaterale verdrag OESO/Raad van Europa¹ heeft ondertekend en geratificeerd zonder voorbehoud te hebben gemaakt met betrekking tot de belastingen van de staatkundige onderdelen en plaatselijke gemeenschappen, zou het nieuwe protocol met Australië overigens geen toegevoegde waarde meer bieden. Voorgenoemde juridische instrumenten laten namelijk al toe om inlichtingen te vragen met betrekking tot de belastingen van de Belgische gefedereerde entiteiten.

De inconsistentie in de data in de memorie van toelichting werd verholpen. De overige punten vergen geen repliek van de Vlaamse Regering.

4. Advies van de Raad van State

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 17 september 2013, met kenmerk 54.000/1/V, naar aanleiding van het voorontwerp van instemmingsdecreet, volgende opmerkingen.

Aangezien enerzijds sommige bepalingen van het tweede protocol van 2009 bestemd zijn om te worden geïntegreerd in het initiële niet-gemengde verdrag van 1977 en anderzijds voormeld protocol ook een aantal autonome bepalingen bevat, beveelt de Raad van State aan om het instemmingsartikel (en het opschrift) als volgt te formuleren:

“Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals

¹ Verdrag van 25 januari 1988 inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden, en de bijlagen A, B en C, opgemaakt in Straatsburg op 25 januari 1988 en ondertekend op 7 februari 1992, en 2° het protocol tot wijziging van het verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden, opgemaakt in Parijs op 27 mei 2010 en ondertekend op 4 april 2011. Het Vlaamse instemmingsdecreet voor dit verdrag dateert van 17 oktober 2012 ([BS 22/11/2012](#)).

- gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en door het Tweede protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009;
- 2° het Tweede protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984.”.

Daarnaast geeft de Raad van State aan dat ook de Nederlandstalige authentieke versies van het initiële dubbelbelastingverdrag en van het eerste protocol moeten worden toegevoegd aan het parlementair dossier.

Ten slotte merkt de Raad van State op dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen (artikel 26 van de voorliggende overeenkomst) algemeen is en dus niet beperkt wordt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder ‘bevoegde autoriteit’ verschillende overheden in België worden verstaan. De Raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State stelt voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Het instemmingsartikel en het opschrift werden aangepast overeenkomstig de suggestie van de Raad van State.

De Nederlandstalige authentieke versies van het initiële dubbelbelastingverdrag en van het eerste protocol worden toegevoegd aan het parlementair dossier.

Voor het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, plegen de Vlaamse overheid, de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten sinds 2011 overleg. Dit heeft ertoe geleid dat twee ontwerpen van samenwerkingsakkoorden al in ruime mate zijn uitgewerkt, het ene samenwerkingsakkoord over het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het andere akkoord over wederzijdse invorderingsbijstand. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering dat beide samenwerkingsakkoorden samen met de gemengde belastingverdragen die nu al zijn ondertekend, in werking zouden treden.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

**Voorontwerp van decreet houdende instemming met
1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië
tot het vermijden van dubbele belasting en
het voorkomen van het ontgaan van belasting
met betrekking tot belastingen naar het inkomen,
ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977,
zoals gewijzigd door het protocol,
ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en met
2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst,
ondertekend te Parijs op 24 juni 2009**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. De overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, zal volkomen gevolg hebben.

Art. 3. Het protocol, ondertekend te Parijs op 24 juni 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
T: +32 2 553 01 81
F: +32 2 553 50 76
sariv@iv.vlaanderen.be
http://www.sariv.be

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

uw bericht van 1 juli 2013	uw kenmerk DepFB/BORG/AB2013- 00033	ons kenmerk Advies 2013/20	bijlagen
vragen naar / e-mail eva.haeveers@iv.vlaanderen.be	telefoonnummer 02 553 54 45	datum 25 juli 2013	

Betreft: Briefadvies over het voorontwerp van decreet tot instemming met het dubbelbelastingverdrag en wijzigingsprotocol met Australië

Mijnheer de minister,

Tijdens haar vergadering van 7 juni 2013 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met (i) de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984 (hierna: “de overeenkomst”), en (ii) het protocol tot wijziging van de onder (i) vermelde overeenkomst, ondertekend te Parijs op 24 juni 2009 (hierna: “het protocol”). Zij gelastte u het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: “de Raad”) in te winnen. Na een schriftelijke procedure keurde de Raad dit advies goed op 24 juli 2013.

De Raad adviseerde in het verleden reeds over gelijkaardige dubbelbelastingverdragen.¹ Voor een schets van het globale kader verwijst hij naar zijn eerdere adviezen over o.m. de problematiek van de uitwisseling van informatie inzake belastingaangelegenheden.²

¹ STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN (SARIV), *Briefadvies over het voorontwerp van decreet tot instemming met het dubbelbelastingverdrag met Macedonië*, advies 2013/13, 12 juni 2013; SARIV, *Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de dubbelbelastingverdrag tussen België en respectievelijk Singapore, Japan, Korea, Rwanda en Congo*, Advies 2012/27, 29 oktober 2012; SARIV, *Briefadvies over de voorontwerpen van instemmingsdecreet met de akkoorden tussen België en respectievelijk het Gemeenebest van de Bahama's, Saint Lucia, Saint Vincent & de Grenadines en Saint Kitts & Nevis inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden*, Advies 2012/06, 19 april 2012; SARIV, *Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Andorra, Liechtenstein en Gibraltar*, Advies 2012/16, 9 juli 2012; SARIV, *Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot*

Tijdens zijn plenaire vergadering van 17 april 2012 formuleerde de Raad de bedenking dat, gelet op de grote hoeveelheid voorontwerpen van decreet ter instemming met dubbelbelastingverdragen en akkoorden inzake uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden die hem ter advisering worden voorgelegd, het gegeven dat deze verdragen onderling vele gelijkenissen vertonen en een beperkte impact op Vlaanderen hebben, en in acht genomen de personeelsbeperkingen van zijn secretariaat, hij zich voor de toekomst genoodzaakt zal zien zich in zijn adviezen tot een aantal bondige opmerkingen m.b.t. tot dit soort voorontwerpen van decreet te beperken.

De Raad gaat kort in op nieuwe Europese en internationale ontwikkelingen inzake de strijd tegen belastingontduiking en fiscale fraude. Vervolgens gaat hij in op de toepassing van deze overeenkomst op Vlaanderen. Ten slotte komt hij tot zijn conclusie.

1. Internationaal kader

De strijd tegen fiscale fraude stond prominent op de agenda van de G8 op 17 en 18 juni 2013 in Noord-Ierland. De G8-verklaring van deze top stelt dat *“tax authorities across the world should automatically share information to fight the scourge of tax evasion.”* De G8 ondersteunt derhalve de roep om automatische gegevensuitwisseling in plaats van gegevensuitwisseling op vraag. Wat belastingontwijking door bedrijven betreft, stelt de verklaring dat *“countries should change rules that let companies shift their profits across borders to avoid taxes.”* De G8 steunt de OESO bij het ontwikkelen van een sjabloon voor multinationals om de belastingen aan belastingdiensten te rapporteren in elke jurisdictie waar zij actief zijn.³

De Europese Commissie diende op 12 juni 2013 een voorstel in voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op het gebied van de belastingen.⁴ Het voorstel wil vanaf 1 januari 2015 het toepassingsgebied van de automatische inlichtingenuitwisseling in de EU uitbreiden tot vijf extra categorieën, nl. dividenden, vermogenswinsten, andere financiële inkomsten en rekeningtegoeden. Dit voorstel kan gezien worden als het Europese antwoord op de *‘Foreign Account Tax Compliance Act’* (hierna: *“FATCA”*) van de Verenigde Staten.

belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Dominica, Grenada en Montserrat, Advies 2012/17, 31 juli 2012; SARiV, Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Antigua en Barbuda en Anguilla, Advies 2012/18, 31 juli 2012.

² SARiV, *Advies over het verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A, B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag*, Advies 2012/1, 9 februari 2012; SARiV, *Advies over de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland (2010), Frankrijk (2009), Luxemburg (2009), Nederland (2009) en het Verenigd Koninkrijk (2009)*, Advies 2012/2, 9 februari 2012; SARiV, *Advies over diverse dubbelbelastingverdragen met Europese landen*, Advies 2012/15, 9 juli 2012.

³ *G8 Lough Erne Declaration*, 18 juni 2013. Zie ook: [<http://www.economist.com/blogs/newsbook/2013/06/g8-summit>];

[<http://www.guardian.co.uk/business/2013/jun/19/g8-tax-avoidance-q-and-a>]

⁴ EUROPESE COMMISSIE, *Voorstel voor een Richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op het gebied van de belastingen*, Brussel, COM(2013)348, 12 juni 2013.

De Europese Commissie heeft - als onderdeel van het maandelijks pakket inbreukbeslissingen - op 20 juni 2013 België, Griekenland, Finland (de provincie Åland), Italië en Polen een met redenen omkleed advies gestuurd waarin zij verzoekt om mededeling van de omzetting in nationaal recht van Richtlijn 2011/16/EU.⁵ De lidstaten hadden de wettelijke verplichting om deze richtlijn vanaf 1 januari 2013 toe te passen. België, Griekenland, Finland, Italië en Polen hebben de Commissie niet op de hoogte gebracht van de omzetting van de richtlijn in hun nationale wetgeving. België hinkt derhalve achterop inzake de omzetting van deze EU-regelgeving⁶ terwijl er inmiddels al een voorstel tot wijziging op tafel ligt. Om de snel veranderende Europese (en internationale) ontwikkelingen inzake de strijd tegen belastingontduiking en fiscale fraude te volgen, moet België minstens zorgen voor een tijdige omzetting van EU-wetgeving.

De OESO werkt aan een mondiale standaard voor gegevensuitwisseling inzake belastingen. Angel Gurría, Secretaris-Generaal van de OESO, is van oordeel dat *“the political support for automatic exchange of information on investment income has never been greater.”*⁷ Het OESO-rapport ‘A Step Change in Tax Transparency’, opgemaakt op verzoek van de G8, bespreekt vier stappen om een mondiaal, veilig en kosteffectief model van automatische gegevensuitwisseling mogelijk te maken.⁸ Secretaris-Generaal Gurría heeft op 19 juli 2013 aan de G20 een actieplan voorgesteld inzake de strijd tegen de erosie van de belastbare basis en de transfer van opbrengsten. Hij stelde: *“International tax rules, many of them dating from the 1920s, ensure that businesses don’t pay taxes in two countries – double taxation. This is laudable, but unfortunately these rules are now being abused to permit double non-taxation. The Action Plan aims to remedy this, so multinationals also pay their fair share of taxes.”*⁹

Deze internationale ontwikkelingen kunnen belangrijke gevolgen hebben voor de praktijk van de dubbelbelastingverdragen in België. Het is derhalve van groot belang voor Vlaanderen om deze ontwikkelingen van nabij op te volgen.

2. Inhoud

Het voorontwerp van instemmingsdecreet heeft betrekking op de overeenkomst en het protocol. De goedkeuring van het protocol door de Vlaamse overheid leidt ertoe dat zij ook het basisverdrag, nl. de overeenkomst van 1977, zoals gewijzigd door het protocol van 1984, moet goedkeuren. De Memorie van Toelichting geeft bovendien aan dat de Vlaamse Regering van mening is dat de overeenkomst op zichzelf een gemengd verdrag naar intern recht is.

⁵ Zie: [http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-583_en.htm?locale=en] Zie ook: SARiV, *Briefadvies over het voorontwerp van decreet betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen*, Advies 2012/32, 21 november 2012. In zijn brief van 13 december 2012 als reactie op dit advies schreef Minister Muyters dat de Vlaamse overheid verder gevorderd was dan de federale overheid en de andere gewesten met dit omzettingsproces.

⁶ Het Vlaams decreet ter omzetting van Richtlijn 2011/16/EU dateert van 21 juni 2013 (B.S. 26 juni 2013) en werd op 1 juli 2013 genotificeerd aan de Europese Commissie. Federaal werd de omzettingswet op 18 juli 2013 goedgekeurd door de Senaat. De omzettingsordonnantie van het Brussels gewest werd op 12 juli parlementair goedgekeurd. Het Waals gewest, de Franstalige alsook de Duitstalige gemeenschap hebben nog geen decreten ter omzetting ingediend in hun parlementen.

⁷ Zie: [<http://www.oecd.org/ctp/oecd-reports-new-developments-in-tax-information-exchange.htm>]

⁸ Zie: [<http://www.oecd.org/newsroom/oecd-reports-to-g8-on-global-system-of-automatic-exchange-of-tax-information.htm>]

⁹ OESO, “Closing tax gaps: OECD launches Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting”, *OECD Tax News*, 19.07.2013; OESO, *Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting*, Parijs, 2013.

- De overeenkomst

De overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag en heeft als doel dubbele belasting op het inkomen te vermijden. Het protocol van 1984 beoogt een technische wijziging. Artikel 9 werd aangevuld met een bepaling die de toepassing van de bepalingen van de interne wetgevingen tot het bestrijden van onrechtmatige winstverschuivingen tussen ondernemingen, vrijwaart. Het protocol van 1984 trad op 20 september 1986 in werking.

- Het protocol

Onder druk van de G20 werd het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van fiscale informatie (*'Global Forum on transparency and exchange of information for tax purposes'*, hierna: "het Mondiaal Forum") in september 2009 hervormd om strenger toezicht te houden op de landen die de OESO-normen willen naleven. Op basis van een systeem van *'peer review'* worden de leden van het Mondiaal Forum ingedeeld in functie van de mate waarin ze zich naar de regel van artikel 26, paragraaf 5 van de OESO-modeltekst schikken.¹⁰ België belandde (tijdelijk) op de grijze lijst¹¹ die landen bevat die zich ernaar willen schikken, maar nog geen twaalf verdragen hebben gesloten waarin zij hogergenoemde regel toepassen. Teneinde van deze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken.

In deze context stuurde de Federale Overheidsdienst Financiën op 7 april 2009 een ontwerpprotocol tot wijziging van artikel 26 van de overeenkomst naar het Australische Ministerie van Financiën. De federale overheid ging er naar analogie met andere dubbelbelastingverdragen van uit dat zij het wijzigingsprotocol volledig op het federaal niveau kon afhandelen. De Raad van State oordeelde in april 2010¹² dat een aantal gesloten protocollen tot wijziging van het bovenvermelde artikel 26 inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen van de dubbelbelastingverdragen ook gewestbelastingen beogen en derhalve een gemengd karakter hebben.

De Australische overheid verklaarde zich echter niet akkoord met de interpretatie van de Raad van State over het gemengde karakter van het protocol omdat zij in haar visie strijdig is met het beoogde toepassingsgebied van paragraaf 1 van artikel 23 uit de OESO-modeltekst. Bovendien werd het protocol al voorgelegd aan het Australische Parlement met als uitgangspunt dat het enkel van toepassing is op federale belastingen, en niet op de belastingen van de Australische deelstaten. De Australische overheid drong aan op een formele amendering via een nieuw protocol om paragraaf 1 van artikel 26 te wijzigen zodat ook de belastingen worden bedoeld die door de gefedereerde

¹⁰ In juli 2005 werd een paragraaf 5 toegevoegd aan artikel 26 van het OESO-modelverdrag. Deze paragraaf verbiedt het weigeren van het verstrekken van inlichtingen enkel en alleen op basis van het bankgeheim.

¹¹ REKENHOF, *Internationale samenwerking van de Belgische belastingdiensten. Verslag van het Rekenhof aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers*, Brussel, 2011, 27.

¹² Zie onder meer: Advies van de Raad van State nr. 48.019/1 van 13 april 2010 in Wetsontwerp houdende instemming met het Tweede Protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het Protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en tot aanpassing van de Belgische belastingwetgeving aan sommige bepalingen van voormeld Tweede Protocol, *Parl. St. Belgische Senaat 2010-2011*, 5-962/1, 28-38.

[<http://www.senate.be/www/webdriver?MItabObj=pdf&MIcolObj=pdf&MInamObj=pdfid&MItypeObj=application/pdf&MIvalObj=83887325>]

overheden worden geheven. Deze onderhandelingen zijn gaande. De memorie van toelichting stelt dat het niet opportuun is het einde van die onderhandelingen af te wachten, gelet op o.m. de aanbevelingen van de OESO 'peer review' over de implementatie door België van de internationale standaarden inzake fiscale informatie-uitwisseling.

De Raad betreurt dat er kostbare tijd is verloren gegaan door niet vanaf de start de deelstaten te betrekken, temeer aangezien het om een overeenkomst gaat tussen twee federaal georganiseerde staten. Bovendien wil Australië een nieuw protocol onderhandelen om de belastingen van de gefedereerde overheden expliciet te vatten. Hiervoor zal op termijn een nieuwe instemmings- en adviesprocedure moeten gestart worden.

Ten slotte wijst de Raad er op dat op pagina 4 van de memorie van toelichting foutieve data zijn opgenomen bij het onderdeel 3.1. "de overeenkomst van 1977, zoals gewijzigd en aangevuld door het protocol van 1984".

3. Conclusie

De Raad gaat akkoord met het voorontwerp van decreet tot instemming met het voorontwerp van instemmingsdecreet met (i) de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en (ii) het protocol tot wijziging van de onder (i) vermelde overeenkomst, ondertekend te Parijs op 24 juni 2009. Hij betreurt de onzorgvuldige aanpak van de verdragsprocedure door de federale overheid en vraagt de Vlaamse overheid om de problematiek over een nieuw protocol verder op te volgen. Ten slotte vraagt hij dat de Vlaamse overheid aandachtig de recente Europese en internationale ontwikkelingen ter zake opvolgt, in het bijzonder het actieplan dat de OESO recent heeft bekend gemaakt.

Hoogachtend,

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter

Freddy Evens
Secretaris

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 54.000/1/V
van 17 september 2013

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met
1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot
het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het
ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het
inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals
gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op
20 maart 1984, en met
2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermelde
overeenkomst, ondertekend te Parijs op 24 juni 2009’

Op 5 augustus 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 11 oktober 2013, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en met 2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, ondertekend te Parijs op 24 juni 2009’.

Het voorontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 3 september 2013. De kamer was samengesteld uit Jan SMETS, staatsraad, voorzitter, Bruno SEUTIN en Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Anja SOMERS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 17 september 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met het dubbelbelastingverdrag met Australië, zoals gewijzigd,² en met een protocol tot wijziging van het dubbelbelastingverdrag met Australië op het vlak van het uitwisselen van inlichtingen (hierna: het Tweede Protocol).³

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. De Werkgroep gemengde verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’, heeft op 26 oktober 2010 geoordeeld dat het om een gemengd verdrag gaat.⁴

4. In advies 49.606/1 van 23 juni 2011 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 24 september 2012 dat strekte tot instemming met het Tweede Protocol,⁵ heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, het volgende opgemerkt:

“Vermits de bepalingen die het voorwerp zijn van het betrokken protocol, met uitzondering van de artikelen II en III ervan, bestemd zijn om te worden geïntegreerd in het dubbelbelastingverdrag, en deze bepalingen bovendien niet los van de andere bepalingen van het dubbelbelastingverdrag kunnen worden gelezen, heeft het geen zin enkel met het protocol in te stemmen.

Aangezien evenwel de oorspronkelijke overeenkomst, op zich genomen, geen gemengd verdrag is, zou het evenmin zin hebben in te stemmen met die overeenkomst in haar oorspronkelijke versie.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië ‘tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen’, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd bij het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984.

³ Tweede Protocol ‘amending the Agreement between the Kingdom of Belgium and Australia for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income signed at Canberra on 13 October 1977 as amended by the Protocol signed at Canberra on 20 March 1984’, gedaan te Parijs op 24 juni 2009.

⁴ De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep gemengde verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

⁵ *Parl.St.* D.Gem.R. 2011-12, nr. 126/1, 10-12.

Bijgevolg is het aangewezen om instemming te verlenen met de ‘Overeenkomst ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd bij het Protocol ondertekend te Canberra op 20 maart 1984 en bij het Tweede Protocol gedaan te Parijs op 24 juni 2009’.

Gelet evenwel op het gegeven dat het protocol ook autonome bepalingen bevat die niet in de overeenkomst worden geïntegreerd, zal, opdat die bepalingen gevolg zouden hebben, ook afzonderlijk instemming moeten worden verleend met het Tweede Protocol van 24 juni 2009.

Het enig artikel van het ontwerp dient dan ook als volgt gesteld te worden:

‘Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het Protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en door het Tweede Protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009;

2° het Tweede Protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het Protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984.’

Ook het opschrift van het ontwerp zal bijgevolg moeten worden aangepast.”

Het ontwerp wordt best in dezelfde zin aangepast.

5. Het aan de Raad van State voorgelegde dossier bevat naast de authentieke Engelse versie van het tweede Protocol en de Nederlandse vertaling ervan, slechts een gecoördineerde Nederlandstalige versie van het dubbelbelastingverdrag. Om het Vlaams Parlement volledig voor te lichten, dient bovendien aan het ontwerp ten minste de Nederlandstalige authentieke versies van het dubbelbelastingverdrag en van het eerste protocol te worden toegevoegd.⁶

6. Het nieuwe artikel 26, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag (artikel I van het Tweede Protocol) luidt:

(vertaling) “De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.”

In artikel 1 van het verdrag wordt het personele toepassingsgebied omschreven, namelijk “personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten”, terwijl in artikel 2 de belastingen worden omschreven waarop het verdrag van toepassing is. Het gaat om “belastingen naar het inkomen” (luidens het opschrift). De

⁶ De Nederlandse, de Franse en de Engelse teksten zijn gelijkelijk authentiek.

bestaande belastingen waarop het verdrag in België van toepassing is, zijn de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, telkens “met inbegrip van de voorheffingen, de opdecimen en opcentiemen op [deze] belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting” (paragraaf 1 van het artikel).

De nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen met Australië is evenwel algemeen, en is dus niet beperkt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Bovendien kunnen ook inlichtingen worden gevraagd aan een bevoegde autoriteit “zelfs al heeft [die autoriteit] die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden” (nieuw artikel 26, paragraaf 4, van het verdrag). De Staat aan wie de inlichtingen zijn gevraagd, dient gebruik te maken van “de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen” (*idem*).

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van Australië.

Uit artikel 3, paragraaf 1, i), van het verdrag volgt dat in België onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “de minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger”. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegdheid daarmee niet exclusief aan de federale minister van Financiën (of zijn bevoegde vertegenwoordiger) toegewezen, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Australië weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ te sluiten.⁷

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jan SMETS

⁷ Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’, en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 ‘tussen de Federale Staat en de Gewesten betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET
DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en door het Tweede protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009;
- 2° het Tweede protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984.

Brussel, 20 december 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGEN

VERTALING

**TWEEDE PROTOCOL
TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
AUSTRALIË
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING
MET BETREKKING TOT BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN,
ONDERTEKEND TE CANBERRA OP 13 OKTOBER 1977,
ZOALS GEWIJZIGD DOOR HET PROTOCOL,
ONDERTEKEND TE CANBERRA OP 20 MAART 1984**

HET KONINKRIJK BELGIË

EN

AUSTRALIË,

WENSENDE de Overeenkomst te wijzigen tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het Protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984 (hierna te noemen “de Overeenkomst”),

ZIJN het volgende overeengekomen :

ARTIKEL I

De tekst van artikel 26 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- "1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.*
- 2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen enkel voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande het voorafgaande, mogen inlichtingen die door een overeenkomstsluitende Staat zijn ontvangen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.*
- 3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :*
 - (a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - (b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - (c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.*
- 4. Wanneer overeenkomstig de bepalingen van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn*

eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vevat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 van dit artikel voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.

5. *In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een zaakwaarnemer of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon. Voor zover zulks nodig is om die inlichtingen te verkrijgen, heeft de belastingadministratie van de aangezochte overeenkomstsluitende Staat de bevoegdheid om te vragen inlichtingen bekend te maken en om een onderzoek en verhoren in te stellen, niettegenstaande andersluidende bepalingen in de binnenlandse belastingwetgeving van die Staat.”*

ARTIKEL II

1. Elk van de overeenkomstsluitende Staten stelt de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Protocol zijn vereist. Het Protocol zal in werking treden op de datum van de laatste van deze kennisgevingen en de bepalingen ervan zullen van toepassing zijn :
 - a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari 2010;
 - b) met betrekking tot de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari 2010;
 - c) met betrekking tot alle andere belastingen die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, op elke andere belasting die verschuldigd is ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari 2010.
2. Niettegenstaande paragraaf 1 zullen de bepalingen van artikel 26 (Uitwisseling van inlichtingen) toepassing vinden op strafrechtelijke belastingaangelegenheden vanaf de datum van inwerkingtreding van het Protocol, ongeacht het belastbaar tijdperk waarop de aangelegenheid betrekking heeft.

De uitdrukking "strafrechtelijke belastingaangelegenheden" betekent belastingaangelegenheden waarbij opzettelijke handelingen verricht zijn die tot gerechtelijke vervolging kunnen leiden krachtens de strafwetgeving van de verzoekende Staat.

ARTIKEL III

Dit Protocol, dat een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaakt, zal van kracht blijven zolang de Overeenkomst van kracht blijft en zal van toepassing zijn zolang de Overeenkomst zelf van toepassing is.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Parijs, op 24 juni 2009, in de Engelse taal.

**VOOR DE REGERING VAN HET
KONINKRIJK BELGIË**

**VOOR DE REGERING VAN
AUSTRALIË**

Didier REYNDERS
Minister van Financiën

Simon CREAN
Minister van Handel

SECOND PROTOCOL AMENDING THE AGREEMENT BETWEEN THE KINGDOM OF BELGIUM AND AUSTRALIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME SIGNED AT CANBERRA ON 13 OCTOBER 1977 AS AMENDED BY THE PROTOCOL SIGNED AT CANBERRA ON 20 MARCH 1984

The Kingdom of Belgium and Australia,

Desiring to amend the Agreement between the Kingdom of Belgium and Australia for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income signed at Canberra on 13 October 1977 as amended by the Protocol signed at Canberra on 20 March 1984 (hereinafter referred to as the "Agreement "),

Have agreed as follows:

ARTICLE I

The text of Article 26 of the Agreement is deleted and replaced by the following:

"1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed by or on behalf of the Contracting States, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;*
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;*
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).*

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with the provisions of this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 of this Article but in no case shall such limitations be construed to permit a

Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. *In no case shall the provisions of paragraph 3 of this Article be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, trust, foundation, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person. To the extent necessary to obtain such information, the tax administration of the requested Contracting State shall have the power to require the disclosure of information and to conduct investigations and hearings notwithstanding any contrary provisions in its domestic tax laws.”*

ARTICLE II

1. Each of the Contracting States shall notify the other Contracting State, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Protocol. The Protocol shall enter into force on the date of the later of these notifications and its provisions shall have effect:

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after 1 January 2010;
- b) with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after 1 January 2010;
- c) with respect to any other taxes imposed by or on behalf of the Contracting States, on any other tax due in respect of taxable events taking place on or after 1 January 2010.

2. Notwithstanding paragraph 1, the provisions of Article 26 (Exchange of Information) shall have effect with respect to criminal tax matters from the date of entry into force of the Protocol, without regard to the taxable period to which the matter relates.

The term “criminal tax matters” means tax matters involving intentional conduct which is liable to prosecution under the criminal laws of the requesting State.

ARTICLE III

This Protocol, which shall form an integral part of the Agreement, shall remain in force as long as the Agreement remains in force and shall apply as long as the Agreement itself is applicable.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned duly authorized thereto by their respective governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Paris, on this 24th day of June, 2009, in the English language.

**FOR THE GOVERNMENT
OF THE KINGDOM OF BELGIUM:**

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'DR' followed by a stylized flourish.

**Didier REYNDERS,
Minister of Finance**

**FOR THE GOVERNMENT
OF AUSTRALIA:**

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'SC' followed by a long horizontal flourish.

**Simon CREAN,
Minister of Trade**

**OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIË EN AUSTRALIË TOT HET
VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN
VAN BELASTING MET BETREKKING TOT BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN**

HOOFDSTUK I Werkingssfeer van de Overeenkomst

Artikel 1 Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2 Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

(1) De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn :

(a) in Australië : de inkomstenbelasting van het Gemenebest, met inbegrip van de aanvullende belasting op het niet uitgedeelde deel van de voor uitdeling beschikbare winst van een besloten vennootschap;

(b) in België :

- de personenbelasting;
- de vennootschapsbelasting;
- de rechtspersonenbelasting;
- de belasting der nietverblijfhouders,

met inbegrip van de voorheffingen, de opdecien en opcentiemen op de hierboven vermelde belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting.

(2) Deze Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die door een van de overeenkomstsluitende Staten na de datum van ondertekening van deze Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. Aan het einde van elk kalenderjaar doet de bevoegde autoriteit van iedere overeenkomstsluitende Staat aan de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in de wetgeving van zijn Staat betreffende de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II Begripsbepalingen

Artikel 3 Algemene bepalingen

(1) In deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :

(a) betekent de uitdrukking "Australië" het Australische Gemenebest en omvat deze uitdrukking, wanneer zij in aardrijkskundig verband wordt gebruikt :

- (i) het grondgebied van het Norfolk-eiland;
- (ii) het grondgebied van het Christmaseiland;

- (iii) het grondgebied van de Cocos of Keelingeilanden;
 - (iv) het grondgebied van de Ashmore en Cartiereilanden;
 - (v) het grondgebied van de Koraalzeeeilanden; en
 - (vi) elk gebied grenzend aan de territoriale grenzen van Australië of van de bovengenoemde gebieden ten aanzien waarvan, en gedurende de tijd dat dit het geval is, in overeenstemming met het internationale recht, een wet van Australië of van een Staat of deel van Australië of van een bovengenoemd gebied van kracht is, welke de exploitatie van natuurlijke rijkdommen van de zeebodem en de ondergrond van het continentale plat regelt;
 - (b) betekent de uitdrukking "België" het Koninkrijk België en, wanneer zij in aardrijkskundig verband wordt gebruikt, betekent zij het grondgebied van het Koninkrijk België en omvat elk gebied buiten de nationale soevereiniteit van België dat volgens de Belgische wetgeving betreffende het continentale plat en in overeenstemming met het internationale recht is of zal worden aangeduid als een gebied waarin de rechten van België met betrekking tot de zeebodem en de ondergrond en de natuurlijke rijkdommen daarvan kunnen worden uitgeoefend;
 - (c) betekenen de uitdrukkingen "overeenkomstsluitende Staat", "een van de overeenkomstsluitende Staten", en "andere overeenkomstsluitende Staat", Australië of België, al naar het zinsverband vereist;
 - (d) betekent de uitdrukking "persoon" elke natuurlijke persoon, elke vennootschap en elke andere vereniging van personen;
 - (e) betekent de uitdrukking "vennootschap" elke rechtspersoon of elke eenheid die in de overeenkomstsluitende Staat waarvan zij een inwoner is, voor de belastingheffing met een rechtspersoon wordt gelijkgesteld;
 - (f) betekent de uitdrukking "belasting" Australische belasting of Belgische belasting, al naar het zinsverband vereist;
 - (g) betekent de uitdrukking "Australische belasting" belasting geheven door Australië waarop deze Overeenkomst krachtens artikel 2 van toepassing is;
 - (h) betekent de uitdrukking "Belgische belasting" belasting geheven door België waarop deze Overeenkomst krachtens Artikel 2 van toepassing is;
 - (i) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit" in Australië, de "Commissioner of Taxation" of zijn bevoegde vertegenwoordiger en in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - (j) betekenen de uitdrukkingen "ondernemingen van een van de overeenkomstsluitende Staten" en "onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat", een onderneming gedreven door een inwoner van Australië of een onderneming gedreven door een inwoner van België, al naar het zinsverband vereist;
 - (k) omvatten woorden in het enkelvoud eveneens het meervoud en woorden in het meervoud eveneens het enkelvoud.
- (2) In deze Overeenkomst omvatten de uitdrukkingen "Australische belasting" en "Belgische belasting" niet lasten die als boete worden geheven op grond van de wetgeving van een van de

overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop deze Overeenkomst krachtens artikel 2 van toepassing is.

(3) Voor de toepassing van deze Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetten van die overeenkomstsluitende Staat met betrekking tot de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is.

Artikel 4 Woonplaats

(1) Voor de toepassing van deze Overeenkomst is een persoon inwoner van een van de overeenkomstsluitende Staten :

(a) wat Australië betreft, onder voorbehoud van paragraaf (2), indien de persoon inwoner van Australië is voor de toepassing van de Australische belasting; en

(b) wat België betreft, indien de persoon inwoner van België is voor de toepassing van de Belgische belasting.

(2) Met betrekking tot inkomsten uit bronnen in België wordt een persoon die aan Australische belasting op inkomsten uit bronnen in Australië is onderworpen, niet behandeld als inwoner van Australië, tenzij de inkomsten uit bronnen in België aan Australische belasting zijn onderworpen of, indien die inkomsten zijn vrijgesteld van Australische belasting, zij zijn vrijgesteld uitsluitend omdat zij aan Belgische belasting zijn onderworpen.

(3) Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf (1) inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand overeenkomstig de volgende regels bepaald :

(a) hij wordt geacht uitsluitend inwoner te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft;

(b) indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, of indien hij in geen van beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht uitsluitend inwoner te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waar hij gewoonlijk verblijft;

(c) indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht uitsluitend inwoner te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn.

(4) Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf (1) inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht uitsluitend inwoner te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5 Vaste inrichting

(1) Voor de toepassing van deze Overeenkomst, betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting waarin de werkzaamheden van de onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

(2) De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder :

(a) een plaats waar leiding wordt gegeven;

- (b) een filiaal;
 - (c) een kantoor;
 - (d) een fabriek;
 - (e) een werkplaats;
 - (f) een mijn, een steengroeve af een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen;
 - (g) een bezitting, gebezigd voor landbouw, veeteelt of bosbouw;
 - (h) de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie, installatie of montagewerkzaamheden, waarvan de duur twaalf maanden overschrijdt.
- (3) Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat :
- (a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;
 - (b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;
 - (c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - (d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - (e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend voor werkzaamheden die voor de onderneming van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben, zoals reclame, wetenschappelijk onderzoek of het geven van inlichtingen.
- (4) Een onderneming wordt geacht een vaste inrichting in een van de overeenkomstsluitende Staten te hebben en haar werkzaamheden met behulp van die vaste inrichting uit te oefenen, indien :
- (a) zij in die Staat gedurende langer dan twaalf maanden werkzaamheden van toezichthoudende aard verricht in verband met bouwwerken, constructie, installatie of montagewerkzaamheden die in die Staat worden uitgevoerd; of
 - (b) groot materiaal in die Staat wordt gebruikt gedurende langer dan twaalf maanden door, voor of onder contract met de onderneming bij de opsporing, zodanige opsporing of exploitatie.
- (5) Een persoon die in een van de overeenkomstsluitende Staten voor een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat werkzaam is - niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van paragraaf 6 - wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting van die onderneming beschouwd, indien :
- (a) hij een machtiging bezit om voor rekening van de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in die Staat gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen voor de onderneming; of

(b) hij, op deze wijze werkzaam, in die Staat voor de onderneming goederen vervaardigt of bewerkt welke aan de onderneming toebehoren, met dien verstande dat deze bepaling alleen van toepassing is met betrekking tot de op deze wijze vervaardigde of bewerkte goederen.

(6) Een onderneming van een van de overeenkomstsluitende Staten wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij in die andere Staat zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, indien deze persoon in de normale uitoefening van zijn bedrijf als zulk een makelaar of vertegenwoordiger handelt.

(7) De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een van de overeenkomstsluitende Staten een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die inwoner is via de andere overeenkomstsluitende Staat of die in de andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting hetzij op andere wijze), brengt niet met zich dat een van beide vennootschappen tot een vaste inrichting van de andere wordt gemaakt.

(8) De beginselen die in de paragrafen (1) tot (7) zijn vermeld, zijn van toepassing indien voor de toepassing van deze Overeenkomst moet worden vastgesteld of er een vaste inrichting buiten beide overeenkomstsluitende Staten is, en of een onderneming, niet zijnde een onderneming van een van de overeenkomstsluitende Staten, een vaste inrichting in een van de overeenkomstsluitende Staten bezit.

HOOFDSTUK III Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6 Inkomsten uit onroerende goederen

(1) Inkomsten uit onroerende goederen, daaronder begrepen royalty's en andere vergoedingen ter zake van de exploitatie van mijnen of steengroeven of ter zake van de winning van enige natuurlijke rijkdom, mogen worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar deze onroerende goederen, mijnen, steengroeven of natuurlijke rijkdommen zijn gelegen.

(2) Inkomsten uit het verhuren van grond en inkomsten uit elk ander rechtstreeks belang in of op al dan niet bebouwde grond, worden beschouwd als inkomsten uit onroerende goederen die zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waar de grond is gelegen.

(3) Schepen of luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

(4) De bepalingen van paragraaf (1) zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7 Ondernemingswinst

(1) Winsten van een onderneming van een van de overeenkomstsluitende Staten, zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, zijn de winsten van de onderneming in de andere Staat belastbaar, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

(2) Onverminderd de bepalingen van paragraaf (3) worden, indien een onderneming van een van de overeenkomstsluitende Staten in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winsten toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een

onafhankelijke en zelfstandige onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is of met andere ondernemingen waarmee zij handelt.

(3) Bij het bepalen van de winsten van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten de kosten van de onderneming (daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten), die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt en die aftrekbaar zouden zijn, indien de vaste inrichting een onafhankelijke eenheid was die deze kosten maakte, ongeacht of zij gemaakt zijn in de overeenkomstsluitende Staat waar de vaste inrichting is gevestigd of elders.

(4) Geen winsten worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

(5) Indien de inlichtingen waarover de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat beschikt, ontoereikend zijn om winst te bepalen die aan een vaste inrichting van een onderneming is toe te rekenen, belet dit artikel in geen enkel opzicht de toepassing van de wetgeving van die Staat met betrekking tot het bepalen van de belastingschuld van een persoon, met dien verstande dat deze wetgeving, voor zover de inlichtingen waarover de bevoegde autoriteit beschikt zulks mogelijk maken, in overeenstemming met de beginselen van dit artikel wordt toegepast.

(6) Voor de toepassing van dit artikel zijn, behoudens het bepaalde in de in deze paragraaf genoemde artikelen, in de winsten van een onderneming niet begrepen de inkomstenbestanddelen die in de artikelen 6, 8, 10, 11, 12, 14, 16 en 17 en in artikel 13, paragraaf (1) worden behandeld.

(7) Niettegenstaande de bepalingen van dit artikel, mogen winsten die een onderneming van een van de overeenkomstsluitende Staten verkrijgt uit een bedrijfsactiviteit op het gebied van welke soort van verzekering ook, met uitzondering van levensverzekering, in de andere overeenkomstsluitende Staat overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, met dien verstande dat indien de wetgeving die op de datum van de ondertekening van deze Overeenkomst van kracht is, wordt gewijzigd (anders dan op minder belangrijke punten waarbij haar algemeen karakter onaangeroerd blijft), de overeenkomstsluitende Regeringen overleg zullen plegen om overeenstemming te bereiken aangaande de als geschikt voorkomende aanpassing van deze paragraaf.

(8) Het bedrag van de winsten dat toe te rekenen is aan een in België gelegen vaste inrichting van een onderneming die door een vennootschap die inwoner is van Australië wordt gedreven, mag in België worden belast tegen het door de Belgische wet bepaalde tarief, met dien verstande dat dit tarief niet hoger is dan het hoogste tarief dat van toepassing is op te winsten van een vennootschap die inwoner is van België.

(9) Indien Australië van winsten die toe te rekenen zijn aan een in Australië gelegen vaste inrichting van een onderneming die door een vennootschap die inwoner is van België wordt gedreven, een belasting zou heffen naast de belasting die op die winsten zou verschuldigd zijn indien het winsten waren van een onderneming gedreven door een vennootschap die inwoner is van Australië, zullen de overeenkomstsluitende Regeringen overleg plegen om overeenstemming te bereiken aangaande de als geschikt voorkomende aanpassing van paragraaf (8) van dit artikel.

Artikel 8 Zeevaart en luchtvaart

(1) Winsten uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen verkregen door een inwoner van een van de overeenkomstsluitende Staten zijn slechts in die Staat belastbaar.

(2) Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf (1) mogen die winsten in de andere overeenkomstsluitende Staat worden belast, indien het winsten betreft ter zake van schepen of luchtvaartuigen waarvan de exploitatie uitsluitend tot plaatsen in die andere Staat is beperkt.

(3) De bepalingen van de paragrafen (1) en (2) zijn van toepassing op het aandeel in de winsten uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat uit hoofde van een deelneming in een pool, in een gemeenschappelijke vervoerorganisatie of in een internationaal geëxploiteerd agentschap.

(4) Voor de toepassing van dit artikel worden winsten behaald met het vervoer van personen, levende have, post of goederen die in een overeenkomstsluitende Staat aan boord gaan of daar worden opgeladen om in een andere plaats in die Staat te worden ontscheept of gelost, behandeld als winsten uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen die uitsluitend tot plaatsen in die Staat is beperkt.

(5) De in een van de overeenkomstsluitende Staten te belasten winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen ter zake waarvan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat in de eerstbedoelde Staat op grond van paragraaf (2) of paragraaf (3) mag worden belast, overschrijdt niet 5 pct van het bedrag (na aftrek van kortingen) dat voor het vervoer in het kader van zulke exploitatie betaald of verschuldigd is.

(6) Paragraaf 5 is niet van toepassing op winsten behaald met de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen door een inwoner van een van de overeenkomstsluitende Staten die zijn hoofdkantoor in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, en evenmin op winsten behaald met de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat, indien die winsten op andere wijze worden behaald dan met het vervoer van passagiers, levende have, post of goederen.

Artikel 9 Afhankelijke ondernemingen

(1) Indien :

(a) een onderneming van een van de overeenkomstsluitende Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat; of

(b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de overeenkomstsluitende Staten en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

En in het ene of in het andere geval tussen beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden gelden, die afwijken van die welke zouden mogen worden geacht te gelden tussen onafhankelijke ondernemingen die geheel onafhankelijk met elkaar zaken doen, mogen alle winsten waarvan had mogen verwacht dat zij zonder deze voorwaarden door een van de ondernemingen zouden zijn behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet zijn behaald, worden begrepen in de winsten van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

(2) Indien de inlichtingen waarover de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat beschikt, ontoereikend zijn om de winst te bepalen die aan een onderneming is toe te rekenen, belet dit Artikel in geen enkel opzicht de toepassing van de wetgeving van die Staat met betrekking tot het bepalen van de belastingsschuld van een persoon, met dien verstande dat deze wetgeving, voor zover de inlichtingen waarover de bevoegde autoriteit beschikt zulks mogelijk maken, in overeenstemming met de beginselen van dit artikel wordt toegepast.

(3) Indien winsten, ter zake waarvan een onderneming van een van de overeenkomstsluitende Staten in die Staat werd belast, op grond van paragraaf (1) of paragraaf (2) eveneens in de winsten van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat zijn begrepen en dienovereenkomstig zijn belast, en deze winsten bestaan uit winsten waarvan had mogen worden verwacht dat zij door de onderneming van de andere Staat zouden zijn behaald, indien tussen de ondernemingen zodanige voorwaarden hadden gegolden als hadden mogen worden verwacht te gelden tussen onafhankelijke ondernemingen die geheel onafhankelijk met elkaar zaken doen, herziet de eerstbedoelde Staat op de hem geschikt voorkomende wijze het bedrag aan belasting dat in die Staat over die winsten is geheven. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en te dien einde plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten zo nodig met elkaar overleg.

Artikel 10 Dividenden

(1) Dividenden betaald door een vennootschap die voor de toepassing van de belasting van een van de overeenkomstsluitende Staten inwoner van die Staat is, mogen, indien het dividenden betreft waartoe een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat uiteindelijk gerechtigd is, in die andere Staat worden belast.

(2) Deze dividenden mogen in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt voor de toepassing van diens belasting inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 15 pct. van het brutobedrag van de dividenden. Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winsten waaruit de dividenden worden betaald.

(3) De uitdrukking "dividenden" betekent in dit artikel inkomsten uit aandelen en andere inkomsten die door de belastingwetgeving van de overeenkomstsluitende Staat, waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is, met inkomsten uit aandelen worden gelijkgesteld. Met betrekking tot België omvat de uitdrukking inkomsten, zelfs indien betaald in de vorm van interest, die belastbaar zijn als inkomsten van belegde kapitalen van vennoten van een vennootschap die voor de toepassing van de belasting van België inwoner van België is en niet een vennootschap op aandelen is.

(4) De bepalingen van de paragrafen (1) en (2) zijn niet van toepassing indien de persoon die uiteindelijk tot de dividenden gerechtigd is en die inwoner is van een van de overeenkomstsluitende Staten, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent met behulp van een in die andere Staat gelegen vaste inrichting en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald met die vaste inrichting wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

(5) Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van België en waartoe een persoon die geen inwoner van Australië is, uiteindelijk gerechtigd is, zijn in Australië vrijgesteld van belasting behalve voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald werkelijk is verbonden met een in Australië gelegen vaste inrichting, zulks met dien verstande dat deze paragraaf echter niet van toepassing is met betrekking tot dividenden betaald door een vennootschap die voor de toepassing van de Belgische belasting een inwoner is van België en die voor de toepassing van de Australische belasting tevens inwoner van Australië.

Artikel 11 Interest

(1) Interest afkomstig uit een van de overeenkomstsluitende Staten mag, indien het interest betreft waartoe een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat uiteindelijk gerechtigd is, in die andere Staat worden belast.

(2) Deze interest mag in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 10 pct. van het brutobedrag van de interest.

(3) De uitdrukking "interest" in dit artikel omvat interest uit overheidsleningen of uit obligaties of schuldvorderingen, al dan niet gewaarborgd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en interest uit iedere andere vorm van schuldenaarschap alsmede alle andere inkomsten die door de belastingwetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, met interest worden gelijkgesteld. De uitdrukking omvat niet inkomsten die in de vorm van interest worden betaald maar die overeenkomstig artikel 10, paragraaf (3), als dividenden moeten worden behandeld.

(4) De bepalingen van de paragrafen (1) en (2) zijn niet van toepassing, indien de persoon die uiteindelijk tot de interest gerechtigd is en die inwoner is van een van de overeenkomstsluitende Staten, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een bedrijf uitoefent met behulp van een in die andere overeenkomstsluitende Staat gevestigde vaste inrichting en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd, wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

(5) Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn, indien hij wordt betaald door die overeenkomstsluitende Staat zelf, door een staatkundig onderdeel van die Staat of door een plaatselijke gemeenschap van die Staat, of door een persoon die voor de toepassing van de belasting van die Staat een inwoner van die Staat is. Indien evenwel :

(a) de persoon die de interest betaalt een inwoner is van een van de overeenkomstsluitende Staten en in de andere Staat of buiten beide Staten een vaste inrichting heeft, waarvoor de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald was aangegaan, en de interest ten laste komt van de vaste inrichting, wordt de interest geacht afkomstig te zijn van de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd;

(b) de persoon die de interest betaalt niet inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, maar in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft, waarvoor de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald was aangegaan en de interest ten laste komt van de vaste inrichting, wordt de interest geacht afkomstig te zijn van de Staat, waar de vaste inrichting is gevestigd.

(6) Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de persoon die uiteindelijk tot de interest gerechtigd is of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldvordering uit hoofde waarvan hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat, naar verwacht had mogen worden, zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval mag het daarboven uitgaande deel van de betaalde interest in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, volgens de wetgeving van die Staat worden belast.

Artikel 12 Royalty's

(1) Royalty's afkomstig uit een van de overeenkomstsluitende Staten mogen, indien het royalty's betreft waartoe een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat uiteindelijk gerechtigd is, in die andere Staat worden belast.

(2) Deze royalty's mogen in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 10 pct. van het brutobedrag van de royalty's.

(3) De uitdrukking "royalty's" in dit artikel betekent vergoedingen, al dan niet periodiek betaald en hoe ook omschreven of berekend, voor zover zij worden betaald voor het gebruik van of voor het recht van gebruik van een auteursrecht, van een octrooi, van een tekening of model, van een plan, van een geheim recept of een geheime werkwijze, van een fabrieks of handelsmerk, of van een ander soortgelijk goed of recht, of van nijverheidsuitrusting, handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, dan wel voor het verstrekken van kennis of inlichtingen op het gebied van wetenschap, techniek, nijverheid of handel of voor het verlenen van bijstand van bijkomstige of aanvullende aard die verleend wordt om de toepassing of het genot van die kennis of inlichtingen of van elk ander goed of recht waarop dit artikel van toepassing is, mogelijk te maken. De uitdrukking omvat ook vergoedingen voor zover zij worden betaald voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van bioscoopfilms, van films of beeldbanden voor televisieuitzendingen of van geluidsbanden voor radiouitzendingen.

(4) De bepalingen van de paragrafen (1) en (2) zijn niet van toepassing, indien de persoon die uiteindelijk tot de royalty's gerechtigd is en die inwoner is van een van de overeenkomstsluitende Staten, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een bedrijf uitoefent met behulp van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting en de zaak of het recht uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn, wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

(5) Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn, indien zij worden betaald door die overeenkomstsluitende Staat zelf, door een staatkundig onderdeel van die Staat of door een plaatselijke gemeenschap van die Staat of door een persoon die voor de toepassing van de belasting van die Staat een inwoner van die Staat is.

Indien evenwel :

(a) de persoon die de royalty's betaalt inwoner is van een van de overeenkomstsluitende Staten en in de andere Staat of buiten beide Staten een vaste inrichting heeft, waarvoor de verplichting tot betaling van de royalty's was aangegaan, en de royalty's ten laste komen van de vaste inrichting, worden de royalty's geacht afkomstig te zijn van de Staat, waar de vaste inrichting is gevestigd;

(b) de persoon die de royalty's betaalt niet inwoner is van een van de overeenkomstsluitende Staten, maar in een van de Staten een vaste inrichting heeft, waarvoor de verplichting tot betaling van de royalty's was aangegaan en de royalty's ten laste komen van de vaste inrichting, worden de royalty's geacht afkomstig te zijn van de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.

(6) Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de persoon die uiteindelijk tot de royalty's gerechtigd is of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's, gelet op de daaraan ten gronde liggende prestatie, hoger is dan het bedrag dat naar verwacht had mogen worden, zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde

zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval mag het daarboven uitgaande deel van de betaalde royalty's in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, volgens de wetgeving van die Staat worden belast.

Artikel 13 Vervreemding van goederen

(1) Inkomsten verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen mogen worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar deze goederen zijn gelegen.

(2) Voor de toepassing van dit artikel :

(a) omvat de uitdrukking "onroerende goederen" :

(i) het verhuren van grond of elk ander rechtstreeks belang in of op grond;

(ii) rechten tot exploitatie of tot opsporing van natuurlijke rijkdommen; en

(iii) aandelen of vergelijkbare belangen in een vennootschap, waarvan de bezittingen geheel of hoofdzakelijk bestaan uit rechtstreekse belangen in of op grond in een van de overeenkomstsluitende Staten of uit concessies tot exploitatie of tot opsporing van natuurlijke rijkdommen in een van de overeenkomstsluitende Staten;

(b) worden onroerende goederen geacht te zijn gelegen :

(i) indien zij bestaan uit rechtstreekse belangen in of op grond, in de overeenkomstsluitende Staat waar de grond is gelegen;

(ii) indien zij bestaan uit concessies tot exploitatie of tot opsporing van natuurlijke rijkdommen, in de overeenkomstsluitende Staat waar de natuurlijke rijkdommen zijn gelegen of de opsporing mag plaatsvinden; en

(iii) indien zij bestaan uit aandelen of vergelijkbare belangen in een vennootschap, waarvan de bezittingen geheel of hoofdzakelijk bestaan uit rechtstreekse belangen in of op grond een van de overeenkomstsluitende Staten of uit concessies tot exploitatie of tot opsporing van natuurlijke rijkdommen in een van de overeenkomstsluitende Staten, in de overeenkomstsluitende Staat waar de bezittingen of de voornaamste bezittingen van de vennootschap zijn gelegen.

(3) Onder voorbehoud van het bepaalde in paragraaf (1) zijn inkomsten uit de vervreemding van bestanddelen van het bedrijfsvermogen van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat slechts in die overeenkomstsluitende Staat belastbaar, maar, indien die bestanddelen deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen vaste inrichting, mag dat inkomen in die andere Staat worden belast.

Artikel 14 Vrije beroepen

(1) Inkomsten verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van een van de overeenkomstsluitende Staten, uit een vrij beroep of ter zake van andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere overeenkomstsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, mogen de inkomsten in de andere overeenkomstsluitende Staat

worden belast, maar slechts in zoverre als zij kunnen worden toegerekend aan werkzaamheden welke door die vaste basis worden verricht.

(2) De uitdrukking "vrij beroep" omvat diensten die worden verstrekt in de uitoefening van zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede in de uitoefening van zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15 Nietzelfstandige beroepen

(1) Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20, zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van een van de overeenkomstsluitende Staten, ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

(2) Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf (1) is de beloning verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van een van de overeenkomstsluitende Staten, ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :

(a) de genietter in die andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die, naar het geval, in het inkomstenjaar of in het belastbare tijdperk, van die andere Staat, een totaal van honderd drieëntachtig dagen niet te boven gaan; en

(b) de beloning wordt betaald door of namens de werkgever die geen inwoner van die andere Staat is; en

(c) de beloning niet aftrekbaar is bij het bepalen van de belastbare winst van een vaste inrichting of van een vaste basis, die de werkgever in die andere Staat heeft.

(3) Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel, mag de beloning ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat door een inwoner van een van de overeenkomstsluitende Staten in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, in die overeenkomstsluitende Staat worden belast.

Artikel 16 Tantièmes

Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen, verkregen door een inwoner van een van de overeenkomstsluitende Staten in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van toezicht van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast. Met betrekking tot de beloning die een lid van de raad van beheer of van toezicht van een vennootschap van die vennootschap ontvangt ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van beheer of van technische aard, zijn de bepalingen van artikel 15 van toepassing alsof het zou gaan om de beloning van een werknemer ter zake van een dienstbetrekking en alsof de werkgever de vennootschap zou zijn.

Artikel 17 Artiesten

(1) Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15, mogen inkomsten die artiesten (zoals toneelspelers, film, radio- of televisieartiesten, alsmede musici en sportbeoefenaars) uit hun

persoonlijke werkzaamheden als zodanig verkrijgen, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar deze werkzaamheden worden verricht.

(2) Indien inkomsten uit de persoonlijke werkzaamheden van een artiest als zodanig aan een andere persoon dan die artiest worden toegekend, mogen deze inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest worden verricht.

Artikel 18 Pensioenen en renten

(1) Pensioenen, daaronder niet begrepen pensioenen waarop artikel 19 van toepassing is, en lijfrenten betaald aan een inwoner van een van de overeenkomstsluitende Staten, zijn slechts in die Staat belastbaar.

(2) De uitdrukking "lijfrente" betekent een vaste som, periodiek belastbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

Artikel 19 Overheidsfuncties

(1) Beloningen, daaronder niet begrepen pensioenen, betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten in de uitoefening van overheidsfuncties bewezen aan een van de overeenkomstsluitende Staten of aan een staatkundig onderdeel van een van de overeenkomstsluitende Staten of aan een plaatselijke gemeenschap van een van de overeenkomstsluitende Staten, zijn slechts in die Staat belastbaar.

Die beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar, indien de diensten in die Staat worden bewezen en de genietter een inwoner van die Staat is die :

(a) staatsburger of onderdaan van die Staat is; of

(b) niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

(2) Pensioenen betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten in de uitoefening van overheidsfuncties bewezen aan een van de overeenkomstsluitende Staten of aan een staatkundig onderdeel van een van de overeenkomstsluitende Staten of aan een plaatselijke gemeenschap van een van de overeenkomstsluitende Staten zijn slechts in die Staat belastbaar. Evenwel zijn die pensioenen slechts belastbaar in de andere overeenkomstsluitende Staat, indien de genietter een staatsburger of een onderdaan van die Staat en een inwoner van die Staat is.

(3) De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op beloningen, daaronder begrepen pensioenen, betaald ter zake van diensten bewezen in het kader van een bedrijf uitgeoefend door een van de overeenkomstsluitende Staten of door een staatkundig onderdeel van een van de overeenkomstsluitende Staten of door een plaatselijke gemeenschap van een van de overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 20 Hoogleraren, leraren en onderwijzers

(1) Wedden, salarissen en andere soortgelijke beloningen die een hoogleraar, leraar of onderwijzer die inwoner is van een van de overeenkomstsluitende Staten en die de andere overeenkomstsluitende Staat bezoekt gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar met het doel onderwijs te geven of zich bezig

te houden met voortgezette studie of wetenschappelijk onderzoek aan een universiteit, college, school of andere erkende onderwijsinstelling, voor die werkzaamheden ontvangt, zijn slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

(2) Dit artikel vindt geen toepassing op beloningen welke een hoogleraar, leraar of onderwijzer ontvangt voor het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, indien dat onderzoek in de eerste plaats voor het persoonlijke nut van een bepaalde persoon of van bepaalde personen wordt verricht.

Artikel 21 Studenten

Indien een student die inwoner is van een van de overeenkomstsluitende Staten of die inwoner van die Staat was onmiddellijk voor zijn bezoek aan de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie, tijdelijk in de andere Staat verblijft, betalingen uit bronnen buiten die andere Staat ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud of studie, zijn die betalingen in de andere Staat vrijgesteld van belasting.

Artikel 22 Inkomsten van een persoon met een dubbele woonplaats

Indien een persoon die ingevolge de bepalingen van artikel 4, paragraaf (1), inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, maar ingevolge de bepalingen van paragrafen (3) of (4) van dat artikel voor de toepassing van deze Overeenkomst geacht wordt uitsluitend inwoner te zijn van een van de overeenkomstsluitende Staten, inkomsten verkrijgt uit bronnen in die overeenkomstsluitende Staat of uit bronnen buiten beide overeenkomstsluitende Staten, zijn die inkomsten slechts in die overeenkomstsluitende Staat belastbaar.

Artikel 23 Bron van de inkomsten

(1) Inkomsten verkregen door een inwoner van België die op grond van de artikelen 6 tot 8 en 10 tot 17 in Australië mogen worden belast, worden voor de toepassing van de Australische wetgeving betreffende de inkomstenbelasting geacht inkomsten uit bronnen in Australië te zijn.

(2) Inkomsten verkregen door een inwoner van Australië die op grond van de artikelen 6 tot 8 en 10 tot 17 in België mogen worden belast, worden voor de toepassing van artikel 24, paragraaf (1), en van de Australische wetgeving betreffende de inkomstenbelasting geacht inkomsten uit bronnen in België te zijn.

HOOFDSTUK IV Wijze van vermijding van dubbele belasting

Artikel 24

(1) In Australië wordt dubbele belasting als volgt vermeden :

(a) Met inachtneming van de te dien geldende bepalingen van de Australische wetgeving die betrekking hebben op de verrekening van belasting die in een grondgebied buiten Australië betaald is, met de Australische belasting (welke bepalingen het algemene beginsel van het hiernavolgende niet mogen aantasten), wordt Belgische belasting die hetzij rechtstreeks, hetzij door inhouding is betaald ter zake van inkomsten die door een persoon die inwoner is van Australië uit bronnen in België zijn verkregen (daaronder, in het geval van dividend, niet begrepen belasting die is betaald ter zake van de winst waaruit het dividend is betaald), verrekend met de Australische belasting die over die inkomsten verschuldigd is.

(b) In geval Australië zou ophouden op het bedrag van de aanvraag van een vennootschap die inwoner is van Australië een vermindering toe te kennen tegen het gemiddelde tarief van de door de vennootschap verschuldigde belasting met betrekking tot dividenden verkregen uit bronnen in België en begrepen in het belastbare inkomen van de vennootschap, zullen de overeenkomstsluitende Regeringen onderhandelen om nieuwe regelingen op te stellen betreffende de belasting die door Australië met de Australische belasting op die dividenden is te verrekenen.

(2) In België wordt dubbele belasting als volgt vermeden :

(a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die volgens deze Overeenkomst in Australië mogen worden belast en waarop de bepalingen van subparagrafen (b) of (c) hierna niet van toepassing zijn, stelt België deze inkomsten vrij van belasting, maar mag het, om het bedrag van de belasting op het overige inkomen van die inwoner te berekenen, het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten niet waren vrijgesteld.

(b) Met betrekking tot :

(i) dividenden die belastbaar zijn overeenkomstig artikel 10, paragraaf (2), en die niet van Belgische belasting zijn vrijgesteld ingevolge subparagraaf (c) hierna;

(ii) interesten die belastbaar zijn overeenkomstig artikel 11, paragrafen (2) of (6); en

(iii) royalty's die belastbaar zijn overeenkomstig artikel 12, paragrafen (2) of (6),

wordt het forfaitaire gedeelte van buitenlandse belasting waarin de Belgische wetgeving voorziet, onder de voorwaarden en volgens het tarief van die wetgeving verrekend met de Belgische belasting op die inkomsten, met dien verstande dat dit tarief niet lager is dan het tarief van de belasting die in Australië overeenkomstig artikel 10, paragraaf (2), artikel 11, paragraaf (2), of artikel 12, paragraaf (2) mag worden geheven.

(c) Indien een vennootschap die inwoner is van België, aandelen bezit van een vennootschap op aandelen die inwoner is van Australië en aan de Australische belasting op haar inkomsten is onderworpen, worden de dividenden die haar door deze laatste vennootschap worden betaald en die in Australië volgens artikel 10, paragraaf (2), mogen worden belast, in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting, in zoverre als vrijstelling zou worden verleend indien beide vennootschappen inwoner zouden zijn van België.

(d) Indien volgens de Belgische wetgeving verliezen van een onderneming gedreven door een inwoner van België die aan een in Australië gelegen vaste inrichting kunnen worden toegerekend, voor de belastingheffing van die onderneming in België werkelijk in mindering van de winsten werden gebracht is de in subparagraaf (a) van deze paragraaf bepaalde vrijstelling in België niet van toepassing op de winsten van andere belastbare tijdperken die aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend, in zoverre als deze winsten in Australië door een aftrek uit hoofde van die verliezen eveneens van belasting werden vrijgesteld.

HOOFDSTUK V Bijzondere bepalingen

Artikel 25 Regeling voor onderling overleg

(1) Indien een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat van oordeel is dat de maatregelen van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze

Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaren nadat de maatregel die aanleiding geeft tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst, voor het eerst ter kennis is gebracht.

(2) De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar van de belastingplichtige haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenstemming, te vermijden.

(3) De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten gezamenlijk moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de toepassing van de overeenkomst op te lossen.

(4) De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde uitvoering te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 26 Uitwisseling van inlichtingen

(1) De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen zodanige inlichtingen uit als nodig zijn om uitvoering te geven aan deze Overeenkomst of aan de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met deze Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. Alle door de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of de invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, en mogen door die bevoegde autoriteit uitsluitend voor die doeleinden worden gebruikt.

(2) In geen geval worden de bepalingen van paragraaf (1) aldus uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :

(a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetten of de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;

(b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetten of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;

(c) inlichtingen te verstrekken die een handels, bedrijfs, nijverheids of beroepsgeheim of een fabrieks of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 27 Diverse bepalingen

(1) Met betrekking tot een vennootschap die voor de toepassing van de Belgische belasting een inwoner is van België, beperken de bepalingen van deze Overeenkomst niet de belastingheffing van

die vennootschap overeenkomstig de Belgische wet, in geval van inkoop van haar eigen aandelen of naar aanleiding van de verdeling van haar maatschappelijk vermogen.

(2) De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren ontfangen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere internationale akkoorden.

HOOFDSTUK VI Slotbepalingen

Artikel 28 Inwerkingtreding

Deze Overeenkomst treedt in werking op de vijftiende dag na de datum waarop de Regering van Australië en de Regering van het Koninkrijk België langs diplomatieke weg nota's uitwisselen waarin zij elkander mededelen dat het laatste is gedaan van al hetgeen nodig is om aan deze Overeenkomst onderscheidenlijk in Australië en in België kracht van wet te verlenen, en deze Overeenkomst vindt daarna toepassing.

(a) in Australië :

(i) met betrekking tot bronbelastingen op inkomsten die door een niet-inwoner zijn verkregen, op inkomsten die op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt, zijn verkregen;

(ii) met betrekking tot andere Australische belasting, op inkomsten van elk inkomstenjaar (Year of income) dat aanvangt op of na 1 juli van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;

(b) in België :

(i) met betrekking tot alle bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;

(ii) met betrekking tot alle andere dan bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten van elk boekjaar dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt.

Artikel 29 Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht, maar de Regering van Australië of de Regering van het Koninkrijk België kan op of vóór 30 juni van elk kalenderjaar dat aanvangt na het verstrijken van vijf jaren vanaf de datum van haar inwerkingtreding, aan de andere Regering langs diplomatieke weg een schriftelijke kennisgeving van beëindiging zenden in welk geval de Overeenkomst ophoudt van toepassing te zijn :

(a) in Australië :

(i) met betrekking tot bronbelastingen op inkomsten die door een niet-inwoner zijn verkregen, op inkomsten die op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan, zijn verkregen;

(ii) met betrekking tot andere Australische belastingen, op inkomsten van elk inkomstenjaar (year of income) dat aanvangt op of na 1 juli van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan;

(b) in België :

(i) met betrekking tot alle bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan;

(ii) met betrekking tot alle belastingen dan bronbelastingen, op inkomsten van elk boekjaar dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan in tweevoud te Canberra, de dertiende oktober negentienhonderd zevenenzeventig, in de Nederlandse, de Franse en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Regering

van het Koninkrijk België :

G. Barthelemy

Voor de Regering

van Australië :

. P. Lynch.

AUSTRALIË (Aanvullend. protocol van 20.03.1984)

Het Koninkrijk België en Australië,

De wens koesterende de Overeenkomst te wijzigen tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977 (in dit Protocol vermeld als "de Overeenkomst").

Zijn het volgende overeengekomen :

Artikel I.

In artikel 7 van de Overeenkomst worden de paragrafen (8) en (9) opgeheven.

Artikel II

Artikel 9 van de Overeenkomst wordt als volgt gewijzigd :

(a) in paragraaf (2) worden de woorden "van dit artikel" vervangen door de woorden "van paragraaf (1)"; en

(b) aan het einde ervan wordt de volgende paragraaf toegevoegd :

"(4) Niettegenstaande de bepalingen van dit artikel mag een onderneming van een van de overeenkomstsluitende Staten door die Staat worden belast alsof dit artikel niet in werking was getreden doch, naar de mate van het mogelijke, in overeenstemming met de principes van paragraaf (1)".

Artikel III

Aan het einde van artikel 10 van de Overeenkomst wordt de volgende paragraaf toegevoegd :

"(6) Geen enkele bepaling van deze Overeenkomst mag dusdanig worden uitgelegd dat zij een van de overeenkomstsluitende Staten belet van de winsten van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat een belasting te heffen naast, of tegen een hoger tarief dan, de belasting die van de winsten van een vennootschap die inwoner is van de eerstbedoelde Staat zou worden geheven. Indien evenwel de bepalingen van de in de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat van kracht zijnde wetgeving met betrekking tot zodanige aanvullende belasting of zodanig hoger tarief worden gewijzigd (anders dan op minder belangrijke punten waarbij haar algemeen karakter onaangeroerd blijft), zullen de overeenkomstsluitende Staten overleg plegen om overeenstemming te bereiken aangaande de als geschikt voorkomende aanpassing van dit artikel".

Artikel IV.

In artikel 12 van de Overeenkomst wordt paragraaf (3) vervangen door de volgende paragraaf :

"(3) De uitdrukking "royalty's" in dit artikel betekent vergoedingen (met inbegrip van die welke op rekening zijn geschreven) al dan niet periodiek betaald en hoe ook omschreven of berekend voor zover zij worden betaald voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht, een octrooi, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, een fabrieks- of handelsmerk of enig ander soortgelijk goed of recht, of nijverheids- of handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, dan wel voor het verstrekken van kennis of inlichtingen op het gebied

van wetenschap, techniek, nijverheid of handel of voor het verlenen van bijstand van bijkomstige of aanvullende aard die verleend wordt om de toepassing of het genot van die kennis of inlichtingen of van elk ander goed of recht waarop dit artikel van toepassing is, mogelijk te maken; deze uitdrukking omvat ook vergoedingen (met inbegrip van die welke op rekening worden geschreven) voor zover zij worden betaald voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, bioscoopfilms, films of beeldbanden voor televisieuitzendingen of geluidsbanden voor radiouitzendingen, of voor de volledige of gedeeltelijke afstand van het gebruik of van de verstrekking van een goed of recht als bedoeld in deze paragraaf".

Artikel V

Dit Protocol, dat een integrerend deel van de Overeenkomst zal uitmaken, treedt in werking op de vijftiende dag na de datum waarop de overeenkomstsluitende Staten langs diplomatieke weg nota's uitwisselen waarin zij elkaar mededelen dat het laatste is gedaan van al hetgeen nodig is om aan dit Protocol onderscheidenlijk in Australië en in België kracht van wet te verlenen en dit Protocol vindt daarna toepassing :

(a) in Australië, met betrekking tot inkomsten van elk kalenderjaar (year of income) dat aanvangt op of na 1 juli van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking treedt;

(b) in België, met betrekking tot inkomsten van elk boekjaar dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking treedt.

Ten blijke waarvan de ondertekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

Gedaan in tweevoud te Canberra, op twintig maart negentienhonderd vierentachtig, in de Nederlandse, de Franse en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.